

Lindisfarne – Forqus 37 – 7,5t

(> 9t lastad)

Oktober 2005- Februari 2006

3:a kvartalet på långsegling med Lindisfarne, Vinteride i Lagos, Portugal.

Algarvekusten vid Lagos i januari

Efter ett halvt års intensivt seglande är det ganska avkopplande att inte känna trycket att man måste vidare om vädret är seglingsbart. Vi hade rätt mycket pyssel med båten och en massa nya sociala kontakter fram till att vi reste hem till Göteborg den 9 november, så några döda punkter fanns det inte. Hur tusan hade man tid att arbeta förut?

Göteborg/Stockholm/Helsingborg i 6 veckor blev en mycket trevlig och intensiv period. Vi var nog inte ensamma en enda kväll. Det var helt otroligt hur många gamla och nya vänner som ville träffa oss. Första kvällen hemma var det pubafton på JRSK, sen bar det av till Stockholm och släktingar. Björn hann dessutom med att arbeta några dagar. Björn stannade i Stockholm medan Annika mellanlandade några dagar i Götet innan vi sammanstrålade i Helsing-

borg till 80-års kalas. Vi hann även med att träffa Christel och Harald i Aurora som ligger i Helsingborgs norra hamn. Tillbaka till Götet för fortatt avprickning av en fullplannerad almanacka! Den var mer fullskriven än under ”arbetstiden”, och dessutom nästan uteslutande med trevliga sociala möten, vilket naturligtvis inte alltid var fallet tidigare! Ytterligare en kväll med JRSK där Hans Fridén och Annika visade PC-väder i kombination med sjökortsprogram. Björn hann med en tvådagars arbetsresa till Bryssel strax innan vi den 20 december lämnade Sverige.

Under hela tiden i Göteborg bodde vi hos kompisar i Sävedalen, som också lånade ut bil. Snacka om att ha det förspänt.

Tillbaka i Lagos välkomnades vi med dukat bord hos Pia och Tord i Lommabåten Ayla. Dom hade också tittat till Lindisfarne under vår bortavaro. Hon hade klarat sig utan oss och solcellen hade hållit batterierna full-laddade trots att kylen varit på hela tiden. Regnet som vi fick lagom vid ankomsten till Lagos i oktober hade nu gjort marken frodigt grön så torra sommarPortugal ser mycket annorlunda ut under vintermånaderna.

Julafton avåts i Ayla kompletterad med Norska båten Josefinas besättning. Nyår i Lindisfarne med samma uppställning. Det blir lätt Skandinavisk förbrödring när alla andra bobåtar är från andra länder utanför

Skandinavien. Det är om inte annat avkopplande att kunna tala sitt eget modersmål och bli förstådd. (Det är väl kanske inte alltid man blir förstådd ändå!) Senare anslöt även Noevas besättning, Christer och Ulla, till skandinavienhörnan.

Ett gäng tossiga skandinaver

Vår plan var nu att resa till Spanien och hälsa på några vänner, bla Håkan och Anna-Karin som ligger med Unicorn i Barcelona, men dels visade det sig att resan skulle bli både krånglig och dyr, och dels var vi inte mogna för att så snabbt efter den intensiva Svergierejan ge oss ut på en liknande eskapad.

Nu blev det istället en helgresa i januari till London och båtutställningen där. Vi reste tillsammans med Pia och Tord som bestämt sig för att inhandla en Watermaker på mässan. Det visade sig att det gick att handla och få den levererad till Gibraltar och därmed slippa skatt.

Själva fick vi lite materiel vid Seldeéns monter. Vi behövde justera däcksringen och staga upp segelrännan i masten vid däckspassagen, bla för att vi har kvar gamla däcksringen

som inte helt är anpassad till nya mastprofilen

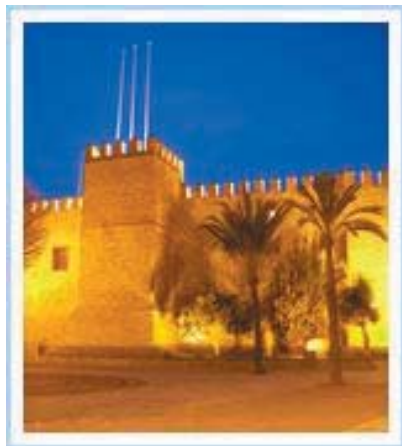
London visade sig med ett något så när väder. Lite regn och flera plusgrader, men naturligtvis kallt för oss Portugiser! Förutom båtmässa i två dagar hann vi också med ett besök på Naturhistoriska museet och en teaterkväll med Phantomen på Operan och att bli väckta av brandlarmet kl 0530 på söndagsmorgonen. Efter att ha sniffat i korridoren och inte känt någon rök, klädde vi på oss i lungn fart och promenerade ner de fem våningarna och ut på gatan. Brandkåren kom efter 15 minuter och stängde av larmet och vi fick gå upp och somna om. Lite kusligt är det att bo högt upp i hotel!

Hemma igen var det bara att sätta igång med masten, ett arbete som tog två dagar. Det blev mycket bra och vi har nu en däckspassage som är helt anpassad till den nya masten. Det har frånsett en kort segling i Oktober till grannbyn Alvor inte blivit någon segling. Vädret har visserligen inbjudit, men vi ville fixa masten ordentligt innan vi gav oss ut igen.

Mastmekande

Aylas watermaker levererades i Gibraltar. För att skattbefrielse för "ship in transit" skall gälla så måste skeppet komma till Gibraltar. Mellan den 2 – 9 februari seglade vi med Pia och Tord i Ayla dom 400 nm tur och retur Gibraltar. Vägen dit blev mest motorgång under en mulen himmel, men hemvägen bjöd på mestadels sol och undanvindar av växlande styrka. Gibraltar sund klarade vi båda gångerna utan några svårigheter. På vägen österut är det mestadels medström så vi behövde inte räkna ut bästa passage men på väg västerut timade vi noga lågvattnet i Gibraltar för att få vettiga strömförhållanden i sundet. Fin segling till Barbate i sol och 10-12 m/s på låringen. Från Barbate till Rota norr om Cadiz hade vi hårdare vindar. Runt Trafalgar blåste det 14-15 m/s med 5minutersbyar på upp till 20-22 m/s. Vinden kom delvis från land så vågorna blev aldrig helt ohanterliga. Ayla är en Bavaria 38 och för oss som är vana vid djupa skrov är det som att segla jolle, klart svårt och ibland inte möjligt att hålla riktningen när höga vågor och hård vind kommer på låringen. I Rota tog vi en liggdag för att vidga vyerna. En busstur på en halvtimme och vips var vi i Sherry'ns mecka, Jerez. Det var gott!

Stadsmiljö i Rota, Spanien

Seglingen västerut över Cadizbukten mot Portugal och Faro blev desto lugnare. Fulla segel och 8 m/s på låringen gav oss 6,5 – 7 knop under hela dagen fram till Faro som angjordes i kvällmörkret. Sista dagen Faro – Lagos motorerade vi i svag, knappt mätbar, medvind. Solen som följt oss på nästan hela hemresan försvann bakom moln efter lunch och vi såg kraftiga regn väster om oss. Vi fick nästan inte en droppe på oss men när vi vid femtiden kom fram till Lagos fick vi veta att dom haft kraftigt regn nästan hela dagen. Man kan alltså med lite hänsyn till vädergudarna segla långa sträckor här nere mitt vintern. Ja det var naturligtvis inte kortbyxväder, men som en normal svensk junisegling (bortsett från att mörkret kommer tidigt), stundtals med både vantar och mössa på.

Nu fixar vi med båten (det är en lång lista som skall prickas av) för att

kunna komma ut på lite dagseglingar innan det är dags att ta upp henne och höja vattenlinjen för tredje gången... Enda bortförklaringen är att vi velat behålla den vita "snobbranden", men nu får nytta gå före skönhet. Vi har skrubbat vattenlinjen många gånger i vinter!

Mellan varven roar vi med cykelturer och promenader i grönskande skog och mark. Mandelträd och väldoftande liljor blommar. När andan faller på blir det ett parti Boule med några grannbåtar och om kvällarna läses böcker, fixas med datorer, planeras för framtida seglatser eller så blir det helt enkelt ett parti kortspel med grannarna.

Vi planerar att lämna Algarve för Madeira i mitten av april. Rutten blir sedan Kanarie öarna – Cap Verde och sedan Brasilien. Huruvida vi efter Brasilien sedan fortsätter söderut mot Argentina och Patagonien eller norrut mot Karibien får höstvädret avgöra, vi kanske till och med stannar i Brasilien/Argentina för att gå söderut nästa säsong.

14 Februari 2006

Annika & Björn

S/Y Lindisfarne

www.sailaround.info

sm6yxb@winlink.org

mail@sailaround.info

*Aprilväder i januari, ena dagen sol
andra blåst o regn*